

ΓΕΝΕΣΙΣ

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²ἡ δὲ γῆ ἦν **1**
ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ
πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ³καὶ εἶπεν ὁ θεός **3**
Γενηθήτω φῶς. καὶ ἐγένετο φῶς. ⁴καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι **4**
καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σκότους. ⁵καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος **5**
ἐκάλεσεν νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία.

⁶Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος **6**
καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο
οὕτως. ⁷καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ θεός **7**
ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. ⁸καὶ ἐκάλεσεν **8**
ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ
ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα.

⁹Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Συναγῆθω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ **9**
εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὄφθῆτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ
συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς
αὐτῶν, καὶ ᾤφθη ἡ ξηρά. ¹⁰καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν **10**
καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ
θεὸς ὅτι καλόν. — ¹¹καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην **11**
χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ζῦλον
κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹²καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην **12**
χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ζῦλον
κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. ¹³καὶ ἐγένετο ἑσπέρα **13**
καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

¹⁴Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι **14**
τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς
ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτὸς καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς
καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἑνιαυτοὺς ¹⁵καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν **15**

Gen.: 1—4628 ηρωων A, 4628 πολιν—50 BA, 2319—2446 (mutila) etiam S.
Inscr.] + κοσμου A†

11 κατὰ γένος 2° mu.] εἰς ὁμοιοτητα A (A^c pr. κατὰ γένος) || **14** του διαχ.
mu.] καὶ αρχειν της ημερας καὶ της νυκτος καὶ διαχ. A

ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹⁶καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας. ¹⁷καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς ¹⁸καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ εἶδεν ¹⁹ὁ θεὸς ὅτι καλόν. ¹⁹καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τετάρτη.

²⁰Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζώων καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. ²¹καὶ ἐγένετο οὕτως. ²¹καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κῆτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι ²²καλά. ²²καὶ ἠυλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ ²³πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. ²³καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα πέμπτη.

²⁴Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο ²⁵οὕτως. ²⁵καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος ²⁶αὐτῶν. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλά. — ²⁶καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν ²⁷τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁷καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. ²⁸καὶ ἠυλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς λέγων Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁹καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Ἴδου δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς. καὶ πᾶν ζῦλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου — ³⁰ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν — ³⁰καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἑρπετῷ τῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. ³¹καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα ἕκτη.

¹Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος 2
αὐτῶν. ²καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα 2
αὐτοῦ, ἃ ἐποίησεν, καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάν-
των τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησεν. ³καὶ ἠλόγησεν ὁ θεὸς τὴν 3
ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἠγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι.

⁴Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο, ἡ 4
ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ⁵καὶ πᾶν χλωρὸν 5
ἄγρου πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἄγρου πρὸ
τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος
οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ⁶πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ 6
ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. ⁷καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν 7
ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

⁸Καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδεμ κατὰ ἀνα- 8
τολάς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασεν. ⁹καὶ ἐξανείλεν 9
ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς
βρώσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ καὶ τὸ
ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. ¹⁰ποταμὸς δὲ ἐκ- 10
πορεύεται ἐξ Ἐδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς
τέσσαρας ἀρχάς. ¹¹ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισων· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν 11
τὴν γῆν Εὐριλάτ, ἐκεῖ οὐ ἔστιν τὸ χρυσίον· ¹²τὸ δὲ χρυσίον τῆς 12
γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πρά-
σινος. ¹³καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηων· οὗτος ὁ κυκλῶν 13
πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. ¹⁴καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος 14
ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, οὗτος
Εὐφράτης.

¹⁵Καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασεν, καὶ ἔθετο 15
αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. ¹⁶καὶ 16
ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδαμ λέγων Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ
ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη, ¹⁷ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν 17
καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε
ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανείσθε.

¹⁸Καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· 18
ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. ¹⁹καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ 19
τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἄγρου καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδαμ ἰδεῖν, τί καλέσει αὐτά,
καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδαμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα
αὐτοῦ. ²⁰Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδαμ ὀνόματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν καὶ πᾶσι 20

24 ο θεος M] pr. κυριος A (in O sub ✕) || 17 φαγητε M] -ησθε A: item
in 35

τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, τῷ
 21 δὲ Ἀδαμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὁμοῖος αὐτῷ. — ²¹καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς
 ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδαμ, καὶ ὑπνωσεν· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευ-
 22 ρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς. ²²καὶ ὑποκόμησεν
 κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδαμ, εἰς γυναῖκα
 23 καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδαμ. ²³καὶ εἶπεν Ἀδαμ Τοῦτο νῦν
 ὅστων ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη
 24 κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη. ²⁴ἔνεκεν
 τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα
 αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται
 25 οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ²⁵καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδαμ καὶ ἡ
 γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἤσχύνοντο.

3 ¹Ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ
 τῆς γῆς, ὧν ἐποίησεν κύριος ὁ θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί
 Τί ὅτι εἶπεν ὁ θεός Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ζύλου τοῦ ἐν τῷ
 2 παραδείσῳ; ²καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει Ἀπὸ καρποῦ ζύλου τοῦ
 3 παραδείσου φαγόμεθα, ³ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ζύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ
 τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ θεός Οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ
 4 ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. ⁴καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί
 5 Οὐ θανάτῳ ἀποθανείσθε· ⁵ἦδει γὰρ ὁ θεός ὅτι ἐν ἡ ἄν ἡμέρᾳ
 φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε
 6 ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. ⁶καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι
 καλὸν τὸ ζύλον εἰς βρώσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν
 καὶ ὡραῖόν ἐστὶν τοῦ κατανοῆσαι, καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ
 ἔφαγεν· καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον.
 7 ⁷καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ
 ἦσαν, καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα.
 8 ⁸Καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατούντος ἐν τῷ
 παραδείσῳ τὸ δειλινόν, καὶ ἐκρύβησαν ὃ τε Ἀδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
 ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ζύλου τοῦ παραδείσου.
 9 ⁹καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεός τὸν Ἀδαμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδαμ, ποῦ
 10 εἶ; ¹⁰καὶ εἶπεν αὐτῷ Τὴν φωνὴν σου ἤκουσα περιπατούντος ἐν
 11 τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. ¹¹καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Τίς ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνός εἶ; μὴ ἀπὸ τοῦ ζύλου,
 οὐ ἐνετείλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ἔφαγες;
 12 ¹²καὶ εἶπεν ὁ Ἀδαμ Ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν
 13 ἀπὸ τοῦ ζύλου, καὶ ἔφαγον. ¹³καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός τῇ γυναικί
 Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ Ὁ ὄφις ἠπάτησέν με, καὶ
 14 ἔφαγον. ¹⁴καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός τῷ ὄφει Ὅτι ἐποίησας τοῦτο,
 ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν

20 δε] τε A† || 24 προς τ. γυν.] τη γυναικι A†

311 εἶ; μὴ Ra.] εἶ, εἶ μὴ A

θηρίων τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ καὶ γῆν φάγη πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. ¹⁵καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ ¹⁵ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. ¹⁶καὶ τῇ γυναικὶ εἶπεν ¹⁶ Πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. ¹⁷τῷ δὲ Ἀδαμ εἶπεν Ὅτι ἤκουσας τῆς ¹⁷ φωνῆς τῆς γυναικὸς σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνοῦ μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φάγη αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ¹⁸ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φάγη τὸν χόρτον ¹⁸ τοῦ ἀγροῦ. ¹⁹ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φάγη τὸν ἄρτον σου ¹⁹ ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἕξ ἧς ἐλήμφθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση. — ²⁰καὶ ἐκάλεσεν Ἀδαμ τὸ ὄνομα τῆς γυναι- ²⁰ κὸς αὐτοῦ Ζωή, ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

²¹Καὶ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδαμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ²¹ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. — ²²καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Ἰδοὺ ²² Ἀδαμ γέγονεν ὡς εἰς ἕξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, καὶ νῦν μήποτε ἐκτείνη τὴν χεῖρα καὶ λάβῃ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγη καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ²³καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτὸν ²³ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἕξ ἧς ἐλήμφθη. ²⁴καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἀδαμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ²⁴ ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

ISBN 3 438 05120 6

© 1935 Württembergische Bibelanstalt Stuttgart
Gesamtherstellung Biblia Druck Stuttgart
Alle Rechte vorbehalten Printed in Germany